

„at disse sidste ere særdeles smaa, og de have næppe altid været saa smaa, som de for Øjeblikket ere. Desværre kan jeg ikke give bestemte Maal her, Undersøgelserne maatte da have været paabegyndte for ca. 10 Aar siden, men jeg tror ikke, at nogen kyndig Mand, der personlig har haft med Fiskeri at gøre i denne Narvække, vil benægte det Faktum, at Rødspætten i Kattegat er aftagen i Størrelse i de seneste Aar, hvis han vil tale efter sin Overbevisning“.

En Formening om, hvad kyndige Mænd ville bevidne, hvis de ville tale efter deres Overbevisning, turde være af ifkun relativ Værdi i Særdeleshed lige over for positiv Oplysning om, hvorledes Rendsgerningerne ere. De af Forfatteren savnede bestemte Maal, der tilstede en Sammenligning af Fiskens gennemsnitlige Størrelse til de forskellige Tider, ere opgivne i den nærværende Betænkning som Bilag 1 følgende Tabel efter de til sammes Udarbejdelse benyttede Kilder, der navnlig i de senere og seneste Aar have været i ikke ringe Grad righoldige.

Om det, saaledes som forudsat i Konventionen med Sverige, maatte kunne lykkes ved succesfuld Forhøjelse af Maalene for de fangeværdige Rødspætter, at tilvejebringe en gennemgaaende betydeligere Størrelse af de enkelte Individer, er et Spørgsmaal, hvis bekræftende Besvarelse i alt Fald ingen synes at ville indestaa for, end sige for, at et saadant Forsøg vilde kunne betale sig. Videre end til en Antagelse eller Formening synes man her ikke at være kommen fra nogen Side, og man er i saa Henseende endog gaaet ud fra en Forudsætning, hvis Rigtighed man ikke alene har maattet erkende ikke at kunne bevise, men hvis Rigtighed endog efter de i Tabellen i Bilag 1 sammenstilte Oplysninger maa siges næppe at kunne staa sin Prøve. Hermed synes de paa bemeldte Forudsætning byggede Slutninger for Tiden at have tabt deres Værdi. Et Moment synes man at have forbigaaet i de vedkommende Betragtninger, og det er, at vil man stille det Krav til Kattegat og vore andre Farvande, at de skulle kunne bære en Forøgelse af deres Fiskebestand med en hel

Margang, der endog skulde gaa betydelig frem i Vækst, saa maatte den første Betingelse herfor synes at være en betydelig større Konsum af Fødemidler, og at det maatte sandsynliggøres, at et hertil svarende Kvantum af disse enten allerede er eller vilde komme til Stede, naar Resultatet ikke skulde blive, at en Forøgelse af Fiskemængden fik den Følge, at Kosten blev knappere, fordi der nu kom saa mange flere om at dele den, hvorved den forønskede Forøgelse af Individernes Størrelse maatte befrygtes at ville hemmes og mulig gaae til udeblive eller endog at kunne vende sig til det modsatte.

Ministeren ytrede i forrige Samling under 1ste Behandling af Konventionsloven (Sp. 776):

„Det vil ikke være muligt for noget Mennekte at paavise, at en Fredning overhovedet er nødvendig, og endnu mindre, at det er nødvendigt at gøre det paa den Maade, som Fredningen er udført her i Konventionen“.

Rigtigheden af disse Bemærkninger ses ikke med Høje at kunne modsiges, men naar saa er, ses der heller ikke at være Høje til ved Frednings- og i det hele ved Forbudsbestemmelser at paalægge Fiskerne andre Ofrer til Sværksættelsen heraf end nødvendig af Henhyn til andre Magter.

Det hedder i Beretningen fra Frederikshavn af 30te September 1895 i Dansk Fiskeriforenings Medlemsblad for 1895 S. 477:

„Rødspætten forekommer i denne Tid i rigelig Mængde paa Fangepladserne i Kattegat; Kutterne indkomme med fuld Last, fanget i forholdsvis kort Tid, og Tilførselen for de to sidste Ugers Vedkommende regnes i Tusinder af Seneje. Uden at overdrive kan man sikkert anslaa denne for de to sidste Ugers Vedkommende til ca. 40,000 Seneje, heri altsaa ikke medregnet, hvad der er tilført andre Pladser direkte fra Fangstplads; efter ældre Fiskeres Sigende har der ikke i mange Aar været saa rigt Fiskeri i Kattegat“.

Denne Periode med rigelige Rødspætter i Kattegat synes ifølge Efterretningerne i det væsentlige endnu at holde sig. Staar